

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 50Ek/1323/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119347085
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Ing. Mgr. Zuzana Dinková
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2020:6119347085.5

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: Bazcom, a. s., so sídlom Opletalova 1015/55, 110 00 Praha 1, Česká republika, IČO: 273 97 050, právne zastúpeného: BBH advokátska kancelária, s.r.o., so sídlom Suché Mýto 1, Bratislava 811 03, IČO: 36 713 066, proti povinnému: U. M., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom S. 1362/15, 040 12 Košice - Nad jazerom, právne zastúpeného: GOREJ Legal, s. r. o., so sídlom Krmanova 14, 040 01 Košice, IČO: 47 231 939, o vymoženie pohľadávky vo výške 331.939,19 eur s príslušenstvom, vykonávanej súdnou exekútkou: JUDr. Lýdia Bujňáková, Exekútorský úrad so sídlom Pražská 4, 040 01 Košice, pod sp. zn. 249EX 372/2019, rozhodujúc o sťažnosti oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 50Ek/1323/2019 zo dňa 12. novembra 2019, takto

rozhodol:

I. Súd sťažnosť oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 50Ek/1323/2019 zo dňa 12. novembra 2019 **z a m i e t a**.

II. Oprávnený je **p o v i n n ý** zaplatiť povinnému náhradu trov sťažnostného konania pozostávajúcu z trov právneho zastúpenia vo výške 666,08 eur a to do 3 dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

o d ô v o d n e n i e :

Pôvodný oprávnený Ing. Pavol Barňák, nar. 22.08.1958, trvale bytom Hájnická 19/1 04001 Košice-Vyšné Opátske sa návrhom na vykonanie exekúcie doručeným súdu dňa 16.08.2019 domáhal od povinného vymoženia pohľadávky vo výške 331.939,19 eur na základe vykonateľného exekučného titulu - zmenkový platobný rozkaz Okresného súdu Košice I č.k. 27Zm/5/2012-19 zo dňa 15.05.2012. Dňa 26.08.2019 poveril súd vykonaním exekúcie súdnu exekútku. Dňa 12.11.2019 prihladol súd na zmenu účastníka na strane oprávneného vydaním dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie.

Vyšší súdny úradník uznesením sp. zn. 50Ek/1323/2019 zo dňa 12.11.2019 exekúciu podľa § 61k ods. 1 písm. d) zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení od 1.4.2017 (ďalej len „Exekučný poriadok“) zastavil, oprávneného zaviazal nahradiť trovy právneho zastúpenia povinnému v sume 1.332,17 eur a ďalej ho zaviazal povinnosťou nahradiť trovy exekúcie súdnej exekútorke v sume 30 eur. Svoje rozhodnutie právne odôvodnil s poukazom na ust. § 61k ods. 2, § 61l ods. 1-3, § 195, § 199a ods. 1-2, § 199d ods. 2, § 199e, § 199 Exekučného poriadku a vecne tým, že sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu a to podanie dovolania dňa 24.07.2019 na Okresnom súde Košice I voči rozhodnutiu Krajského súdu v Košiciach č.k. 2CoZm/1/2019-1344 zo dňa 30.05.2019 s poukazom na ust. § 444 ods. 4 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“), keďže exekúcia je vedená na podklade exekučného titulu, ktorý bol vydaný v konaní, v ktorom sa uplatňoval nárok zo zmenky. Argumentáciu oprávneného vyvrátil tým, že exekučný súd nie je oprávnený rozhodovať o zákonosti resp. ústavnosti ustanovenia § 444 ods. 4 CSP, rovnako súdu neprináleží hodnotiť resp. komentovať úmysel zákonodarcu v dôvodovej správe k predmetnému ustanoveniu, ani hodnotiť konanie a úmysel povinného, pretože dovolanie je zákonným procesným

prostriedkom obrany povinného v konaní vo veci samej, pričom o dôvodnosti samotného dovolania rozhoduje súd dovolací a nie exekučný. Dodal, že pri aplikácii práva vychádzal z platných a účinných právnych predpisov. Ustanovenie § 444 ods. 4 CSP zakotvilo odklad vykonateľnosti exekučného titulu zo zákona bez potreby osobitného právoplatného rozhodnutia súdu. Keďže povinný preukázal súdu podanie dovolania a zároveň je exekúcia vedená na podklade zmenkového platobného rozkazu, bola aplikácia ustanovenia § 444 ods. 4 CSP nutná. Pretože povinný podal dovolanie v čase pred podaním návrhu na vykonanie exekúcie, v dôsledku čoho exekučný titul v čase podania návrhu na vykonanie exekúcie nemal vlastnosť vykonateľnosti ako jednej zo základných vlastností súdneho rozhodnutia, preto súd exekúciu podľa § 61k ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku zastavil.

Proti rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka podal oprávnený v zákonom stanovenej lehote dňa 5.12.2019 sťažnosť, ktorú odôvodnil tým, že rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h) C.s.p.), konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 365 ods. 1 písm. d) C.s.p.) a súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 ods. 1 písm. f) C.s.p. a žiadal aby súd zmenil napádané rozhodnutie tak, že sa návrh povinného na zastavenie exekúcie zamietla a oprávnenému sa priznáva nárok na náhradu trov právneho zastúpenia, ako alternatívny petit navrhol, aby súd rozhodol tak, že sťažnosť oprávneného zamietne, výrok o trovách konania zmení tak, že žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov právneho zastúpenia a výrok o náhrade trov exekúcie súdnej exekútorke zmení tak, že povinnosťou nahradiť trovy exekúcie súdnej exekútorke zaviazá povinného. Oprávnený vo svojom odôvodnení sťažnosti uviedol, že voči exekučnému titulu, ktorým je zmenkový platobný rozkaz Okresného súdu Košice I, č.k. 27Zm/5/2012-19 zo dňa 15.05.2012, nebolo podané dovolanie a preto tento exekučný titul nemohol stratiť vlastnosť vykonateľnosti. Dovoláním povinného (za účelom zmarenia exekučného konania) bol napadnutý iba rozsudok Krajského súdu v Košiciach, č.k. 2CoZm/1/2019-1344 zo dňa 30.05.2019, čo oprávnený vyhodnotil tak, že odkladné účinky sa v zmysle zákona môžu vzťahovať iba na tento rozsudok a nie už na pred ním vydané rozhodnutia. Podľa jeho názoru dovolanie povinného smeruje voči rozhodnutiu, voči ktorému dovolanie nie je prípustné. Tvrdil, že súdom povolený odklad vykonateľnosti v dovolacom konaní znamená dôvod na odklad (alebo prerušenie) exekúcie podľa § 61h ods. 1 písm. g), h) Exekučného poriadku a nie je dôvodom na zastavenie exekúcie. Ďalej sa vyjadroval ku konaniu povinného, ktoré považuje za špekulatívne, kedy povinný prostredníctvom zneužitia nesprávne schválenej, neurčitej, nejasej a nezrozumiteľnej novely zákona, chce zabrániť oprávnenému zákonne vymôcť jeho súdom priznanú pohľadávku, ktorú má voči povinnému, čo je v rozpore s princípmi práva na spravodlivý proces a rovnosti strán súdneho sporu. Čo sa týka náhrady trov exekúcie, odvolával sa na to, že pôvodný oprávnený v čase podania návrhu na vykonanie exekúcie nemal vedomosť o podanom dovolaní povinného.

Povinný sa k sťažnosti oprávneného vyjadril tak, že ju žiada ako nedôvodnú zamietnuť a priznať trovy sťažnostného konania v rozsahu 100 %, pričom poukázal na to, že sťažnosť oprávneného nie je dôvodná a argumentácia oprávneného neobstoja, keď oprávnený svojou argumentáciou popiera viacnásobnosť v rozhodovaní o nároku zo zmenky. Povinný uviedol, že bez právoplatnosti a vykonateľnosti rozhodnutia č.k. 31CbZm/1/2013 zo dňa 04.06.2018 vydaného Okresným súdom Košice I a rozhodnutia č.k. 2CoZm/1/2019-1344 zo dňa 30.05.2019 vydaného Krajským súdom v Košiciach, niet ani právoplatnosti a vykonateľnosti zmenkového platobného rozkazu vydaného Okresným súdom Košice I pod č.k. 27Zm/5/2012-19 zo dňa 15.05.2012, pretože uvedené rozhodnutia tvoria navzájom procesnú jednotu, pričom podaním dovolania proti rozhodnutiu č.k. 2CoZm/1/2019-1344 zo dňa 30.05.2019 vydanému Krajským súdom v Košiciach, malo za následok stratu vykonateľnosti rozhodnutí č.k. 31CbZm/1/2013 zo dňa 04.06.2018 vydaného Okresným súdom Košice I, aj č.k. 27Zm/5/2012-19 zo dňa 15.05.2012 vydaného Okresným súdom Košice I. Ďalej uviedol, že zákonné znenie textu § 444 odsek 4 CSP je natoľko jednoznačné, že nevyvoláva pochybnosť o tom, čo ním chcel zákonodarca dosiahnuť a teda, že podaním dovolania proti rozhodnutiu vydanému v konaní, v ktorom sa uplatňoval nárok zo zmenky, sa ex lege odkladá jeho vykonateľnosť, čím exekučný titul stráca vlastnosť vykonateľnosti a nie je spôsobilý byť viac exekučným titulom a preto na jeho podklade nie je možné viesť exekúciu. Tvrdenia oprávneného o tom, že na základe § 444 odsek 4 CSP je tu namiesto dôvodu na zastavenie exekúcie, dôvod na jej odklad podľa § 61h odsek 1 písm. g) a h) Exekučného poriadku neobstoja, čomu svedčí aj postup súdneho exekútora v tejto veci. Súčasne dal do pozornosti skutočnosť, že pokiaľ ide o ustanovenie § 61h odsek 1 písm. g) Exekučného poriadku, toto výslovne počíta s osobitnou právnou úpravou, na základe ktorej sa exekúcia odkladá alebo prerušuje, odkazujúc pritom na ustanovenia zákona č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii. V ustanovení § 444 odsek 4 CSP niet žiadnej zmienky o odklade

alebo prerušenie exekúcie, predmetné ustanovenie totiž nerieši exekúciu a exekučné konanie, ale rieši výlučne otázku účinkov podania dovolania proti tam vymedzeným druhom súdnych rozhodnutí. Pôvodný oprávnený vedel od povinného o odkladnom účinku dovolania, napriek tomu pristúpil k podaniu návrhu na vykonanie exekúcie, tvrdiac, že to od neho požaduje súčasný oprávnený, ktorý si týmto úkonom podmienil následné uzatvorenie zmluvy o postúpení pohľadávky a preto zastavenie exekúcie možno s odkazom na ustanovenie § 199d odsek 2 Exekučného poriadku pričítať len a len oprávnenému.

Podľa § 202 ods. 1 druhá veta Exekučného poriadku, sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka.

Podľa § 202 ods. 2 Exekučného poriadku písomné vyhotovenie uznesenia, ktorým sudca zamietá sťažnosť proti rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka, nemusí obsahovať odôvodnenie, ak sa sudca stotožňuje s dôvodmi uvedenými v napadnutom rozhodnutí.

Podľa § 200 Exekučného poriadku, na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

Podľa § 239 ods. 1, 2 CSP, proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť. Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

Podľa § 245 CSP v sťažnosti možno uvádzať nové skutočnosti a dôkazy, ak je to so zreteľom na povahu a okolnosti sporu možné a účelné.

Podľa § 248 CSP o sťažnosti rozhodne súd prvej inštancie.

Podľa § 249 CSP súd prvej inštancie rozhodne o sťažnosti uznesením spravidla bez nariadenia pojednávania.

Podľa § 250 ods. 1 CSP, ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

Súd po zistení, že sťažnosť bola podaná včas, oprávnenou osobou - účastníkom konania, v ktorého neprospech bolo uznesenie vydané, proti rozhodnutiu, proti ktorému je sťažnosť prípustná, po skonštatovaní, že sťažnosť má zákonom predpísané náležitosti, preskúmal napadnuté uznesenie bez nariadenia pojednávania a dospel k záveru, že sťažnosť oprávneného nie je dôvodná. Oprávnený tvrdil, že napádané rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a že rozhodnutie je v rozpore so zásadami spravodlivého súdneho konania v neprospech oprávneného. K nesprávnym skutkovým zisteniam z vykonaných dôkazov súd dospeje nesprávnym vyhodnotením dôležitosti alebo pravdivosti dôkazov, alebo porušením pravidiel formálnej logiky. Nesprávnym právnym posúdením veci sa rozumie omyl súdu pri aplikácii práva. O omyl v aplikácii práva ide vtedy, ak súd použil inú právnu normu, než ktorú mal použiť, alebo ak použil síce správnu právnu normu, ale ju nesprávne vyložil. V danom prípade však súd konajúc vyšším súdnym úradníkom v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav veci a zo zistených skutočností vyvodil správny právny záver, ktorý zároveň aj dostatočným spôsobom právne odôvodnil. Takýto postup súdu má oporu v právnych predpisoch a bol odôvodnený do tej miery, ktorá postačuje na záver o ústavnej konformite napadnutého uznesenia. Napriek zneniu ustanovenia zákona citovaného v bode 6 odôvodnenia tohto rozhodnutia, s poukazom na nesúhlas a argumentáciu oprávneného prezentovanú v sťažnosti a k zvýrazneniu správnosti napádaného rozhodnutia, sa súd nad rámec zákona (§ 202 ods. 2 Exekučného poriadku) vyporiadaval so zásadnými dôvodmi uvádzanými v sťažnosti.

K zo strany oprávneného tvrdenému porušeniu jeho základných práv na spravodlivý proces, súd poukazuje napr. na rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky II. ÚS 4/94, I. ÚS 8/96, v zmysle ktorých základné právo na súdnu ochranu a spravodlivé súdne konanie garantované ústavou a dohovorom neznamena právo na úspech v konaní pred všeobecným súdom a nemožno ho ani účelovo chápať tak, že jeho naplnením je vyhovieť všetkým návrhom účastníka konania. Okolnosť, že sťažovateľ má odlišný názor, nezakladá porušenie označených základných práv a slobôd. Exekučný

súd v rámci exekučného konania nemôže skúmať vecnú správnosť exekučného titulu; prieskumná činnosť súdu je obmedzená iba na to, či je exekučný titul vydaný orgánom oprávneným na jeho vydanie, či je exekučný titul formálne a materiálne vykonateľný a či sú oprávnený a povinný hmotnoprávne legitimovaní z exekučného titulu. V tomto rozsahu je exekučný súd oprávnený skúmať exekučný titul kedykoľvek počas exekučného konania a v prípade zistenia, že nie sú splnené podmienky materiálnej alebo formálnej vykonateľnosti exekučného titulu, môže súd exekúciu aj bez návrhu zastaviť.

Oprávnený svoju sťažnosť smerujúcu k zrušeniu rozhodnutia o zastavení exekúcie a o zviazaní oprávneného na trovy exekúcie postavil na viacerých dôvodoch. Jednak spochybňoval novelu zákona č. 350/2018 Z.z., ktorou bolo do zákona č. 160/2015 Z.z. vložené ust. § 444 ods. 4 CSP (považoval ju za nesprávne schválenú, neurčitú, nejasnú a nezrozumiteľnú), predovšetkým jej výklad vyšším súdnym úradníkom a ďalej napádal samotný akt podania dovolania zo strany povinného majúc za to, že voči exekučnému titulu - zmenkovému platobnému rozkazu Okresného súdu Košice I, č.k. 27Zm/5/2012-19 zo dňa 15.05.2012 nebolo podané dovolanie, čím nemohol stratiť vlastnosť vykonateľnosti; dovolaním bol napadnutý iba rozsudok Krajského súdu v Košiciach, č.k. 2CoZm/1/2019-1344 zo dňa 30.05.2019, pričom podľa neho dovolanie povinného smeruje voči rozhodnutiu, voči ktorému dovolanie nie je prípustné a napokon tvrdil, že súdom povolený odklad vykonateľnosti v dovolacom konaní znamená dôvod na odklad (alebo prerušenie) exekúcie podľa § 61h ods. 1 písm. g), h) Exekučného poriadku a nie je dôvodom na zastavenie exekúcie. Sťažnostný súd preskúmaním tvrdení a dôkazných prostriedkov predložených účastníkmi konania dospel k záveru, že vyšší súdny úradník na podklade ním citovaných zákonných ustanovení správne vyhodnotil, že dovolanie je zákonným procesným prostriedkom obrany povinného v konaní vo veci samej, pričom o dôvodnosti samotného dovolania rozhoduje súd dovolací a nie exekučný, pri aplikácii práva vychádzal z platných a účinných právnych predpisov, konkrétne z ustanovenia § 444 ods. 4 CSP, ktoré zakotvilo odklad vykonateľnosti exekučného titulu priamo zo zákona. Novelou zákona č. 350/2018 Z.z. o ochrane majetku v plynárenstve a o doplnení zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok v znení zákona č. 87/2017 Z.z. bol s účinnosťou od 12.12.2018 do ust. § 444 CSP vložený nový odsek 4, v zmysle ktorého má dovolanie automaticky odkladný účinok vtedy, ak bolo podané proti rozhodnutiu vydanému v konaní, v ktorom sa uplatňoval nárok zo zmenky. Vyššie uvedeným zákonom č. 350/2018 pribudlo do Civilného sporového poriadku aj ustanovenie § 471a, z ktorého vyplýva, že predmetné ustanovenie § 444 ods. 4 sa vzťahuje aj na dovolanie a mimoriadne dovolanie podané v konaní o zmenkovom platobnom rozkaze začatom pred dňom účinnosti tohto zákona podľa predpisov účinných pred 1. júlom 2016. Odkladný účinok tak v tomto prípade nastáva už momentom samotného podania dovolania - obdobne ako pri odvolaní. Zo znenia novely vyplýva, že odkladný účinok nastáva automaticky, už samotným podaním dovolania. Keďže povinný v exekúcii vedenej na podklade zmenkového platobného rozkazu preukázal súdu podanie dovolania voči rozhodnutiu ovplyvňujúcemu vykonateľnosť exekučného titulu v čase pred podaním návrhu na vykonanie exekúcie, v dôsledku čoho exekučný titul v čase podania návrhu na vykonanie exekúcie nemal vlastnosť vykonateľnosti ako jednej zo základných vlastností súdneho rozhodnutia, vyšší súdny úradník správne exekúciu podľa § 61k ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku zastavil. Súd konštatuje, že vznikol dôvod na zastavenie exekúcie súdom ex offo v zmysle ustanovenia § 61k ods. 1 písm. b) zákona č. 233/1995 Z. z. Exekučný poriadok, pretože nastal odklad vymožitelnosti už právoplatného rozhodnutia a teda spätne neexistuje vymáhateľný exekučný titul, ktorý zákon požaduje na začatie exekúcie. Keďže vyšší súdny úradník rozhodol v súlade so zákonom, súd sa nemohol stotožniť s tvrdeniami oprávneného uvádzanými v sťažnosti.

Čo sa týka ďalšieho argumentu oprávneného, že dovolaním povinného bol napadnutý iba rozsudok Krajského súdu v Košiciach, č.k. 2CoZm/1/2019-1344 zo dňa 30.05.2019, čím sa odkladné účinky môžu vzťahovať iba na tento rozsudok a nie už na pred ním vydané rozhodnutia Okresného súdu Košice I (č.k. 31CbZm/1/2013 zo dňa 04.06.2018 a č.k. 27Zm/5/2012-19 zo dňa 15.05.2012), sťažnostný súd k tomuto uvádza, že ide o závislé rozhodnutia, ktoré spolu procesne súvisia, pričom na podklade dovolaním napadnutého rozhodnutia môže dôjsť k potvrdeniu alebo zrušeniu exekučného titulu.

Podľa názoru oprávneného dovolanie povinného smeruje voči rozhodnutiu, voči ktorému dovolanie nie je prípustné. Súd v sťažnostnom konaní má za to, že o dôvodoch prípustnosti dovolania je oprávnený rozhodnúť jedine dovolací súd a preto sťažnostný súd považuje uvedený argument v tomto exekučnom konaní za irelevantný.

Súd nesúhlasí s tvrdením oprávneného o tom, že súdom povolený odklad vykonateľnosti v dovolacom konaní predstavuje v tomto prípade dôvod na odklad (alebo prerušenie) exekúcie podľa § 61h ods. 1 písm. g), h) Exekučného poriadku a nie dôvod na zastavenie exekúcie, pretože nie je splnená základná podmienka na takýto postup a to, že by išlo o odklad vykonateľnosti exekučného titulu v už prebiehajúcej exekúcii. Keďže odklad vykonateľnosti exekučného titulu nastal zo zákona podaním dovolania povinným skôr než sa exekúcia začala, sťažnostný súd vyhodnotil, že vyšší súdny úradník exekúciu vedenú na podklade nevykonateľného exekučného titulu zastavil v súlade so zákonom.

Oprávnený považuje konanie povinného za špekulatívne a novelu zákona č. 350/2018 Z.z., ktorou bolo do zákona č. 160/2015 Z.z. vložené ust. § 444 ods. 4 CSP za nesprávne schválenú, neurčitú, nejasnú a nezrozumiteľnú. Súd k uvedenému dodáva, že súdu neprislúcha vyjadrovať sa k novele zákona, súdy sú povinné vykladať ustanovenia zákonov v súlade s ich znením, zmyslom a účelom. Pokiaľ potom oprávnený žiadal sťažnostný súd o zrušenie napadnutého uznesenia poukazujúc na úpravu dotknutého ustanovenia zákona č. 350/2018 Z.z. a jej dopad na práva oprávneného, súd na podklade takýchto námietok nevzhladol dôvody na zrušenie napadnutého uznesenia, keďže na posúdenie materiálnych podmienok vedenia exekúcie, resp. vecné posúdenie návrhu na vykonanie exekúcie, nemajú žiaden vplyv. Povinnému nemožno brániť pri uplatnení jeho základného práva podať opravný prostriedok s poukazom na princíp práva na súdnu a inú právnu ochranu uvedený v čl. 46 ods. 1 ústavy, na základe ktorého osobám nemožno brániť v uplatnení ich práva.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti sa súd nestotožnil s výrokom oprávneného uvedeným v sťažnosti, podľa ktorého by rozhodnutie súdu malo byť zrušené a exekúcia ďalej vedená. Súd má za to, že vyšší súdny úradník postupoval správne a v súlade so zákonom, keď v danej veci exekúciu zastavil z dôvodu zistenia nedostatku materiálnej vykonateľnosti exekučného titulu. Vyšší súdny úradník v napadnutom rozhodnutí správne vyhodnotil, že oprávnenému možno z procesného hľadiska pričítať zavinenie zastavenia exekúcie. Po prihliadnutí na tieto skutkové okolnosti, súd nevzhladol žiadny dôvod na vyhovie sťažnosti oprávneného. Vzhľadom na vyššie uvedené závery súd rozhodol tak ako vo výrokovej časti tohto rozhodnutia a sťažnosť oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 50Ek/1323/2019 zo dňa 12. novembra 2019 ako nedôvodnú zamietol.

Oprávnený napádal aj výroky o trovách, kedy ho súd zaviazal na náhradu trov exekúcie povinnému, ako aj súdnej exekútorke, a to z dôvodu, že mu súd nesprávne pričítal zavinenie zastavenia exekúcie, keďže pôvodný oprávnený podal návrh na vykonanie exekúcie v čase, keď nevedel o podanom dovolaní zo strany povinného.

V okolnostiach veci sa nemusí javiť svojvoľným výkladom ustanovení Exekučného poriadku o trovách konania taký výklad, podľa ktorého oprávnenému je možné pričítať procesné zavinenie zastavenia exekúcie ak podal návrh na vykonanie exekúcie napriek tomu, že nebol splnený základný materiálny predpoklad exekúcie, ktorým je vykonateľné rozhodnutie, v situácii, keď na rozhodnutí súdu bola vyznačená doložka právoplatnosti a vykonateľnosti. (uznesenie Najvyššieho súdu SR z 13. mája 2014, sp. zn. IV. ÚS 278/2014-10)

Oprávnenému môže byť uložená povinnosť znášať trovy exekúcie ktoré vznikli povinnému v prípade, ak oprávnený iniciuje exekúciu v dôvere v rozhodnutie, ktoré vykazuje znaky právoplatného a vykonateľného exekučného titulu (rozsudok súdu opatrený doložkou právoplatnosti), ale exekúcia musela byť zastavená po tom, ako sa preukázalo, že rozhodnutie nespĺňalo podmienky vykonateľného exekučného titulu. /m. m. I. ÚS 411/2012, IV. ÚS 138/2011, IV. ÚS 79/2011).

S upriamením pozornosti na vyššie citované judikáty Najvyššieho súdu SR a Ústavného súdu SR v konaní neobstojí argument oprávneného, že v čase začatia exekučného konania nemal pôvodný oprávnený vedomosť o podanom dovolaní povinného. Sťažnostný súd dospel k záveru, že vyšší súdny úradník správne zaviazal oprávneného na náhradu trov exekúcie povinnému a súdnej exekútorke, keď oprávnenému z procesného hľadiska pričítal zavinenie zastavenia exekúcie.

Podľa § 255 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci

Podľa § 199a ods. 1 Exekučného poriadku, trovami oprávneného sú výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s podaním návrhu na vykonanie exekúcie a v súvislosti s návrhom

povinného na zastavenie exekúcie, výdavky na zaplatený súdny poplatok a hotové výdavky spojené s podaním návrhu na vykonanie exekúcie.

Podľa § 199a ods. 2 Exekučného poriadku, trovami povinného sú výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom na zastavenie exekúcie.

Podľa § 199d ods. 2 Exekučného poriadku, povinný má voči oprávnenému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v exekučnom konaní platil, ak mu súd na jeho návrh priznal ich náhradu v súvislosti s rozhodnutím o zastavení exekúcie z dôvodu, ktorý možno oprávnenému pričítať.

Podľa § 199e Exekučného poriadku, ak je zástupcom oprávneného alebo povinného advokát, odmena za právne zastúpenie sa nahrádza podľa ustanovení o tarifnej odmene. Do začatia exekúcie má oprávnený nárok na náhradu trov právneho zastúpenia najviac vo výške odmeny za dva úkony právnej služby; a ak ide o exekúciu na vymoženie práva na peňažné plnenie, patrí mu náhrada týchto trov právneho zastúpenia najviac vo výške vymáhaného nároku podľa stavu ku dňu vydania poverenia na vykonanie exekúcie.

V ustanovení § 255 CSP v spojení s § 200 Exekučného poriadku sa ako kritérium priznania náhrady trov exekučného konania premieta zásada úspechu vo veci (zásada zodpovednosti za výsledok sporu), a to tak, že neúspešná strana je povinná nahradiť úspešnej strane preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené trovy, ktoré táto strana vynaložila v súvislosti s uplatnením alebo bránením svojho práva. Povinný bol v tomto konaní úspešný (súd sťažnosť oprávneného zamietol), voči oprávnenému mu tak vznikol nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré mu vznikli v súvislosti so sťažnostným konaním (§ 199d ods. 2 Exekučného poriadku). O trovách sťažnostného konania rozhodol súd tak, že v zmysle § 199d ods. 2 Exekučného poriadku zaviazal oprávneného voči povinnému na ich náhradu za vyjadrenie sa povinného k sťažnosti oprávneného a to vo výške 666,08 eur, ktoré pozostávajú z tarifnej odmeny za jeden úkon v sume 545,27 eur, z režijného paušálu v sume 9,80 eur a z DPH v sume 111,01 eur.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné podať odvolanie.